

Mænd have erklæret for at være hensigtsmæssig. Jeg skal blot endnu tilføje, at, hvad den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Blekingberg) og den høitærede Minoritet har bemærket specielt med Hensyn til Landstingsvalgene, forekommer mig saa træffende, at det for mig er meer end tvivlsomt, om Færingerne, naar Udkastet lægges til Grund, til Landstinget ville have de Repræsentanter, de netop kunde ønske.

Ordføreren: Efterat det ærede Landsting med en meget usædvanlig Harmonie ved 2den Behandling eenstemmigt har vedtaget samtlige Lovudkastets Paragrafer, anseer jeg det ikke nødvendigt, og jeg troer ikke engang forsvareligt med Hensyn til det ærede Landstings Tid, om jeg nu atter vilde imødegaae de Grunde der ere fremsatte af den ærede Minoritet (Dr. Sted). Jeg anseer det saameget mindre nødvendigt, som jeg tilstaaer, at jeg ikke har hørt noget som helst Nytt tilføjet til de Grunde, den ærede Minoritet allerede flere Gange har udviklet for Thinget, og som jeg tillader mig at troe allerede flere Gange tilstrækkeligt at have giendrevet. Jeg maa idetmindste troe at have nogen Adkomst til at have den Formening, eftersom, jeg giendtager det, det ærede Thing eenstemmigt har vedtaget samtlige Paragrafer. En æret Landstingsmand for Kjøbenhavn (Treschow) har i et tidligere Møde gjort Thinget opmærksom paa, at det, ved under en Sags 3die Læsning at forandre den Beslutning, det har taget under den 2den, let kunde paadrage sig Skin af Lighed med en af Holbergs bekjendte Charakterer; men dette Skin vilde blive endnu stærkere mod Landstinget, hvis Thinget ved 3die Behandling forcastede, hvad det eenstemmigen havde vedtaget ved anden Behandling, og en saadan Forandring i Overbeviisning, som den ærede 8de Landstingmand for 2den Kreds (Flensborg) har omtalt med Hensyn til sig, troer jeg ikke vil være almindelig.

Flensborg: Jeg maa dog bemærke, at der ikke er skeet nogen Forandring i den Overbeviisning, jeg tillader mig at bekjende mig til. Jeg har altid haft en særdeles Tro, jeg kunde gjerne stige Visshed med Hensyn til det Rigtige i at slutte mig til den ærede Minoritet, men under den foregaaende Behandling har

jeg ikke haft Anledning til at udtale mig derom paa Grund af den Stemning, der dengang viste sig i Thinget med Hensyn til Loven.

Indenrigsministeren: Efterat Udkastets talrige Paragrafer have været underkastede en saa vidtløstlig Behandling, som er bleven dem tildeel i det ærede Thing, skal jeg undlade at gaae ind paa de Betænkkeligheder med Hensyn til Loven i det Hele, man har hentet fra en yderligere Betragtning af de enkelte Dele af Udkastet. Jeg skal kun bemærke, at, naar man atter har fremhævet, at der i det Foredrag, jeg havde den Ære at holde den 18de October her i Thinget, skulde være yttret Tvivl fra min Side med Hensyn til Udkastet, tør jeg kun bede, om man, ved at læse disse Yttringer, vil lægge Mærke til, hvad deri er fremsat som mine personlige Tvivl, og hvad der er fremsat som Tvivl, der have været tilstede hos Ministeriet overhovedet. Thi det er klart, at der kan have været Tvivl hos enkelte Medlemmer, som ikke have gjort sig gjældende hos andre, og navnlig ikke hos dem, der fornemmelig have haft at forberede Forslaget til Forelæggelse, og jeg troer da, at man vil finde, at jeg ikke har yttret andre særdeles Tvivl som mine personlige Tvivl, med Hensyn til Udkastets enkelte Bestemmelser, end saadanne, der vel kunne ansees for at ligge i Forholdenes Natur. Naar man forelægger Thinget til Billigelse et Lovforslag af saadant Omfang som dette, hvis Gjenstand, uagtet den ikke er saa særdeles vigtig, dog kan være forbunden med mange og store Banfærligheder at faae ordnet, — kan det være ganske naturligt, at man kan nære visse Tvivl om, hvorvidt enkelte Bestemmelser ville finde Thingets Billigelse, og jeg maa tilstaae, at i saa Henseende har Udkastet fundet større Anklag, hvad de enkelte Bestemmelser angaaer her i Thinget, end jeg var besejret til at haabe, da enhver Valglov bestaaer af et System, hvori de enkelte Bestemmelser gribe ind i hverandre, og man derved let kunde være besejret til at vente, at der vilde skee større Endringer i Udkastet, end dette i det Hele har faaet. Det, der vakte de principale Tvivl hos Regjeringen, og det den fornemmelig ønskede at faae afgjort ved Sagens Foretagelse, hvis den ikke skulde finde